

[Sortides](#)

Sortides: Anem a teatre

Enviada per xvalls2 el 06/Oct/2013 - 16:35

Dijous 3, a la vesprada, de forma voluntària, les persones que compartim l'optativa de Psicologia i Sociologia, anàrem al teatre. Gaudírem de la posada en escena de l'obra *Florido Florido*, a la Sala Gran del teatre Kursaal. És una adaptació WERTiana d'"El florido pensil" d'Andrés Sopena que, en aquest cas, signa i dirigeix l'actor solsoní Aleix Albareda. Si El Florido Pensil era una recreació del sistema educatiu de la postguerra espanyola, basat en la imposició de la ideologia nacional-catòlica del franquisme, Florido florido l'inspira el ministre Wert i la seva polèmica llei, en aquests moments de màxima actualitat. Si voleu, podeu seguir llegint, on trobareu alguns dels nostres comentaris.

Crec que pels que no hem viscut aquella època, l'obra ens va saber captar de manera que ara entenc millor que volia dir ser català en aquell temps. Tot i així, va ser una obra amb molt d'humor.

L'obra de teatre m'ha agradat molt, ha estat una experiència inoblidable, ja que he gaudit amb unes persones fantàstiques. Hem pogut apreciar l'escola de fa uns anys, com ha canviat totalment. Abans els alumnes no tenien dret a res, era el professor qui manava. En canvi ara, tot ha canviat. Crec que ha estat bona idea combinar-ho amb humor, presentar-ho en clau de comèdia; ja que hem pogut veure com el nostre professor – en Xavier- reia molt amb l'obra, i fins hi tot hem pogut veure'l cantar, cosa que m'ha fet sentir molt bé; molt integrat, com un més de la "família", ja que sóc nou a l'escola.

La sortida al teatre va ser molt interessant. Vam poder veure i viure com era l'escola durant l'època franquista, juntament amb les noves lleis del ministre Wert. Vam poder gaudir d'un teatre alegre i animat, mostrant-nos com van aprendre els nostres pares i avis. Realment devia ser dur! Però nosaltres vam viure l'obra amb sentit de l'humor i disfrutant.

Ens va agradar molt l'obra! Tractava de l'escola en l'època franquista, dels seus continguts i mètodes d'aprenentatge. El final una mica peculiar, però bé.

L'obra reflectia ben bé com era l'escola abans. A través de petits tocs d'humor i la bona actuació dels actors, vam poder veure el canvi que ha fet la societat en tants pocs anys de diferència. La mentalitat d'aquells professors i alumnes, que un dia van existir, no té res a veure amb la manera d'ensenyar d'ara. L'ensenyament d'abans es limitava a maltractar els alumnes cada cop que cometien un error; és cert però, que d'aquesta manera s'aprenien la lliçó. En l'actualitat, maltractar és un delictes i l'ensenyament és basa en ensenyar l'alumnat amb respecte. Tot i així, el millor mètode per ensenyar i aprendre és la motivació; tant per part de l'alumne com, sobretot, del professorat, perquè si disfruta explicant es nota molt

Em vaig sentir molt bé i còmode durant tota la representació, menys el final de l'obra. El vaig trobar fora de lloc!
La nostra via és la gandiana.